

LA ROSADA

Tradicional catalana

Recollida a: Maials (Segrià), el 1932

Informant: Teresa Miró i Martí

Font: MASSOT I MUNTANER, Josep. *Materials de l'O.C.P.C.* vol. XV. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005, pàg. 190

Una minyona de Reus,
filla de molt bona casa,
per anar-se'n a ballar
se'n posa molt pimpollada,
oleià.

A les dotze de la nit
sa mare se'n va a buscar-la.

— Mare, no vull vindre, no,
que vai molt acompanyada.
M'acompanyen dos fadrins
de la primera volada.

L'altre em toca el peu,
l'altre em toca la cama;
lo petit, com atrevit,
passa de la lligacama.

La mare què em dirà
quan me veurà tan mullada?

Saps què li hauré de dir?

Que he agafat la rosada,
la rosada de la nit
i la de la matinada.—

Una donzella de Reus,
filla de molt bona casa.